

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die decima quarta Iulij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

- a. Anno Christi 1402.
 b. Est edita Colonia in 8. Anno Domini 1532. per F. Theodoricum Loer à Stratis, Carthusianum. Vbi sunt & illa qua Alardus vertit.
 c. 1. Decemb.

Die decima quarta Iulij.

1°. De sancto Vincētio Comite Hānoniæ.
 Ex gestis ipsius, & primorum Hannoniæ prædicatorum.

S Onegijs, depositio beati VINCENTII confessoris Christi. Qui fuit Hannoniæ Comes, antea Madalgarius dictus, inter palatinos regis Francorum Dagoberti non infimus. Habuit enim uxorem, consanguineam regis, beatissimam Waldetrudem: ipsumque rex habuit ad annos aliquot Hyberniæ gubernatorem. Vnde postea in Gallias rediens, sanctissimos & strenuos fidei prædicatores secum adduxit. Inter quos sancti viri memorantur, Foillanus, Furseus, Vltanus, Eloquius, Etto, & Adalgisus. Autbertum episcopum miro humilitatis affectu coluit, qui eum adeo superni amoris fauore accendit, vt deposito cingulo militiae sæcularis, totum se ad cultum diuinum astrinxerit. Vnde ad Sambram, in municipio quod Mons-altus dicitur, monasterium construxit, quod vnico miliari à Malbodio distat, vbi monastico habitu suscepto, sub sanctæ conuersationis regula sese humiliter reclusit. Erat enim, seruata charitate, separatus ab uxore sua Waldetrude, quæ in Castri-loco sanctimonialium monasterium construxit. Tunc autem permulti sanctitate & religionis zelo illustres hunc montem vocabulo & religione

religione altum frequentarunt, de animarum salute loquentes. Exprimit autem historiæ scriptor Ansbertum Rothomagensem episcopum exilio proscriptum, Hugonem abbatem Gemeticensem, Wlmarum abbatem Boloniensis monasterij, Ettonem Britannum sacerdotem, Amandum ex Elnone, Wanulphum ex Condato, Gissenum ex Cellensi monasterio, Vrsmarum & Erminum ex Laubaco, Foïllanum & Vltanum ex Fossensi monasterio, Aldegundem ex vicino Malbodio, Waldetrudem ex Castriloco, Gertrudem ex Niuella, illuc aduentantes. Postea construxit etiam Sonegias cœnobium, in quo obdormiuit & requiescit. Et hæc sunt quæ antiquitas ad nos transmisit, non in vna, sed in pluribus Sanctorum historijs. Est autem Sonegia oppidum Hannoniæ, in quo monasterij loco, quod Nordmanni vastarunt, est illustre Canonicorum collegium: quæ commutatio, secundum annales Hannoniæ, facta est per Brunonem archiepiscopum Colonensem, anno nongentesimo sexagesimo quinto. Natalem eius etiam Cameracensis ecclesia, cui tota ferè Hannonia subest, meritò nouem lectionibus celebrat. De secundarijs festis sunt verba Calendarij Sonegiensis: Duodecimo Calendas Octobris, Translatio beati Vincentij. Quarto Calendas Nouembris. Eodem die translatio secunda beati Vincentij confessoris.

2°. *De sancto Dentlino, eius filio.*

Ex officio Ressenſi, reſcripto domini Decani Ressenſis, & Montensium obseruatione.

REssæ, in Cliuia, sancti DENTLINI confessoris. Is filius iam dicti sancti Vincentij Comitis

mitis Hannoniæ & sanctæ Waldetrudis, fertur puer septem annorum in albis mortuus. Cuius natalis nusquam, quod sciam, apud Hannonos celebratur. Canonicæ tamen sanctæ Waldetrudis inuocant eum in Litanijis. Sed longè celebrior est apud Canonicos Reesensis oppidi in Cliuia, qui annuè eum celebrant ad diem decimam quartam Iulij: & hebdomadatim ferijs secundis & quartis non impeditis. Embricæ præterea parochia sanctæ Aldegundis celebrat eum in choro, die decima sexta Martij. Porro Matutinæ lectiones cleri Reesensis merita eius occultis Dei iudiciis committunt, & magis versantur in laude parentum. Sequentia tamen inde desumpta ipsum concernunt: *Postremò verò genuit sanctus Vincentius sanctum Dentlinum, patronum nostrum gloriosum. Qui in Christo renatus, infans migravit ad Dominum. Et de eo impletur sermo Dominicus, Sinite paruulos venire ad me: talium est enim regnum calorum. Et quod Propheta dicit: Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem. In huius enim mundi procellarum fluctibus diu quassari nequaquam est permissus, ut de eo verè dicatur; Raptus est, nè malitia mutaret intellectum eius, aut fictio deciperet animam eius. Placita enim erat Deo anima illius: propterea properauit eum Deus educere de medio iniquitatum. Et infra. Sepultus est sanctus Dentlinus honorificè in cœnobio Sonegiensi, iuxta beatum Vincentium genitorem suum, in locello auro & argento ac lapidibus pretiosis intexto. Quod cœnobium ipse sanctus Vincentius eleganti satis construxit opere, & stipendijs ac possessionibus magnificè exornauit. Hæc Reesenses. Arbitror autem beatum Dentlinum in simplici illo saculo non habuisse tam pretiosum locellum sub terra. Quare per sepulturam, quietem intelligo*
in phe-

Math. 19.

Psal 8.

Math. 21.

Sapient. 4.

in pheretro. Quanquam sciam tunc quosdam in purpura sepultos esse. Vnde autem Reesensibus patronus obtigerit, & an eius reliquias habeant, præsentibus Canonici quia ignorant, affirmare non possunt, nisi thecas reliquiarum diligentius perlustrent.

3°. *De sancto martyre Liberto.*

Ex officio & informatione Mechliniensium, & Trudonensium.

Eodem die in Hasbania, passio & inuentio sancti LIBERTI martyris, vita & meritis gloriosi. Qui Mechliniæ natus est precibus sancti Rumoldi, ex parentibus qui consenuerant, quorum nomina erant Ado Comes, & Eliza. Estque à prædicto episcopo baptizatus, & à morte post submersionem suscitatus, in propinquo etiam loco, qui ab vlmorum copia nomen accepit, cœnobiticæ vitæ cœtui Præpositus. Sed Dani & Nordmanni eius tempestate vastabant Gallias, & in eis Lotharingiã siue Lothariense regnum, cuius portio erat nostra Brabantia. Imo Regino Prumiensis abbas eiusdem ferè temporis chronographus scribit, anno octingentesimo octuagesimo quarto, Nordmannos in regno Lotharij castra & sedes statuisse, in loco qui dicitur Loue, regnumq; continuis incurSIONIBUS fatigasse: indeque Parisios recessisse anno octuagesimo septimo. Euerfa est ab ijs Mechlinia, quatuor miliaribus distans à Louanio, & Libertus profugus in Hasbaniam, ab iisdem ob Christum occisus est ante altare diui Trudonis, vbi flexis genibus Dominum deprecabatur. Corpus terræ infixum fuit in vrna lapidea,

quæ etiam hodie conspicitur. Sed post annum millesimum ceterimum sub Wirico abbate inuentum, in loculum translatum est, & in altari sancti Trudonis cū corpore alterius cum eo trucidati asseruatur. Adonis autem memoriã conseruant Mechliniæ, vicus, forum & porta ciuitatis, quæ ab ipsius domo ac habitatione nomen retinent.

4°. *De sancto Marcelmo confessore.*

Ex gestis Switberti, & Ludgeri, nec non ex Chronico Becani.

DAuentriæ, sancti MARCELM I presbyteri & confessoris, qui etiam Marcellinus dicitur. Fuit autem inter duodecim primos Frisiæ & Hollandiæ prædicatores non indiligens. Nam in vita Switberti testatur de seipso; quod sexaginta quinque annos pro modulo suo indefinenter prædicationibus & conuersionibus gentium insudarit, in partibus Trans-iselanis, Trenta Twer-ta, *Ouden-seel*, & Dauentria, vbi Dei prouidentia totum ferè populum Christo lucratus est. Sanctus item Ludgerus in initio epistolę quam de sancti Switberti canonizatione scripsit, beatum Marcellinum nominat excellentem gentilium prædicatorem, sacerdotem magnarum virtutum, & prophetici spiritus plenum: asseritque eum ultra septuaginta annos Christi Euangelium feruenter Frisonibus prædicasse, & magnam Frisiæ partem conuertisse. Subdit præterea ipsum ob decrepitam ætatem ex Frisia ad Traiectensem conuentum reuocatum esse per sanctum Gregorium suum episcopum: sed cū multi in *Alden-seel* & confinibus locis, neglectis fidei sacramentis, ad erratica idolorum phana veluti ad vomitum redirent,

dirent, ad eos corrigendos ab incolis Christianis repetitum, iterumque à suo præfule ad eos directum esse. Quos sua fructifera prædicatione ad viam veritatis denuo reuocauit, adhibitis Gerardo, Ouone, Adalgero, alijsque collegis. Cùm autem, tendens in *Alden-seel*, currum ascenderet, ante portas monasterij Traiectensis, duos sanauit squalida lepra infectos, qui ligneo crepitaculo eleëmofynas petebant.

Werdenenses in sancti Ludgeri historia vocant eum Marchelinum, Anglum natione, sancti quondam Willibrordi discipulum, virum miræ sanctitatis, qui Ludgero somnium suum de tribus aceruis interpretatus est significare trium gubernacula plebium, quibus pastoralis sollicitudine præerit; eminentem verò locum, episcopatum quem adepturus est ostendere. Cap. 11. li-
bro 1.

Requieuit autem plenus dierum & virtutum apud dictos Oudenzelenses, sed translatus est Dauentriam ad eam ecclesiam, quæ nunc est cathedralis.

5°. *De sancta Ragenusla in Aij-curia.*

*Ex officio quo per Octauas veniunt Canonici Aij-curien-
enses, qui Louanij resident in basilica sancti Iacobi.*

IN Aij-curia natalis sanctæ RAGENUSLÆ virginis. Quæ temporibus Dagoberti orta est in Brumbazia Hasbania villa, ex parentibus genere inclytis, & religione Christianis Quorum nomina fuerunt Aius & Aia, vt nonnullorum fidelium asserunt testimonia, Vnde Aij-curtis nomen remanet. Porro filia à tenera ætate senilia exsequebatur opera. Vigebant enim in ea affabilitas,

litas, temperantia, iustitia, longanimitas, eleemo-
 syna, abstinencia, patientia, humilitas, mansuetu-
 do, pietas. Erat charitate, non ficta, fide robusta,
 stabilis spe. Quam cum Ebroinus adolescens ad
 connubium postularer, & parentes nolentem vr-
 gerent, diemque nuptiarum præscriberent, illa
 Christi sponsi sui amore languens, in eodem pro-
 posito præuias cognatas suas sanctas Aldegundem
 & Gertrudem sequi voluit. Vnde instante die nu-
 ptiarum, cum vna ancillula ad vicinæ siluæ lati-
 bula confugit, optimam cum Maria partem eli-
 gens. Cæterum fidele eius propositum Deus
 compendioso remuneratus est sine, nolens eam
 diu pondus diei & æstus tolerate. Paulo enim
 post, quæ Angelorum studuerat vitam imitari, eo-
 rundem ministerio ad cælestem subuecta est para-
 disum. Mox autem parentes omnibus cognitis,
 de commissa in eam iniuria, pœnitentiam ege-
 runt, & membra honestè tumularunt: & processu
 temporis super tumbam eius ecclesiam suis ædifi-
 cauerunt stipendijs. Quo in loco cuius meriti re-
 posita habeantur ipsana, frequentibus miraculis
 ostendit diuinitatis clementia. Et hætenus ex pro-
 priæ ecclesiæ officio. Potro Sigebertus Gembla-
 censis chronographus memoriam eius celebrat ad
 annum sexcentessimum quadragesimum tertium:
Virgo, inquit, Dei Ragenusla, sanctitate claret in Gallia.
 Requiescit verò virgineum corpusculum Aij-cu-
 riæ in Gallica Brabantia, sed Canonicorum colle-
 gium inde translatum est Louanium ad sancti Ia-
 cobi Basilicam, anno millesimo quadringentesi-
 mo, quinquagesimo quarto. Teutones vocant
 eam *sinte Rainoffele i' Eincourt.*
 Habet autem Ragenusla in Aij-curia fontem,
 vnde

*Ex relato
 Decani D.
 Jacobi.*

vnde hydropici & alij languentes sæpius remedium acceperunt. Pridie porrò annuæ processionis in festis Pentecostes incolæ feretrum ad fontem dictum deferunt, & aquas illas vt plus efficaciæ merito Ragenuffæ habeant, attactu feretri auita cerimonia sanctificant.

6°. De sancto Basino rege & martyre.

Ex historia manu-scripta, & pleniori informatione per Pastorem & Sacristam Truncinij.

IN Truncinio, passio beati B A S I N I regis & martyris. Qui, vt patres nostri veridicè nobis narratione, vt credimus, narrauerunt, exstitit fundator ecclesiæ sanctæ Mariæ in Truncinio, & duarum capellarum sanctorum Petri & Iohannis. Cùm autem Basinus beatæ Mariæ ecclesiam contra gentilium vestationem defenderet, grauitè in campo vici *Meldes. veldt* vulneratus, martyr migravit ad Christum. Cornelius, autem Iansenius, episcopus, in literis testimonialibus visitationis, vocat eum martyrem Christi, miraculis diuersis clarissimum. Dicitur tamen alicubi inuenisse titulum confessoris. Sed hæc duo non pugnant eo quòd nõ statim ex vulnere obierit. Ea enim ratione & alij, nunc confessores, nunc martyres vocantur. Quia autem in feretri imagine ad thoracè liliū gestat, inde suspicio est, eum non quidem Franciæ, sed in Francia regem fuisse, siue regulum. Cæterum Deiparæ ecclesiam à Basino constructam & propagatam, beatus Amandus Gandauensium Apostolus collegio, aut, vt maiores loquebantur, monasterio clericorum decorauit. Quorū locus à Nordmannis dirutus est anno octin-

octingentesimo octuagesimo tertio, à Balduino autem Caluo reedificatore, dictus est Altum monasterium in Truncinio. Sed Canonicis, qui regularem & monastico nomine dignam vitam abiecerant, successerunt Canonici Præmonstratenses anno millesimo centesimo trigesimo octavo. Vnde Truncinium Flandricè *Dronghen*, inter Gandensis diocesis abbatias celebratur, ornatum corporibus Sanctorum, Gerulphi, Basini, & filii eius Aldegundis.

Decima quinta Iulij.

1° De sancto Plechelmo episcopo.

Ex diuersis.

Civitate Oudenzeele, natale sancti PLECHELM I episcopi. Qui Wironi cum ex Scotia iuxta insulæ consuetudinem Romam mitteretur summi Pontificis manibus consecrandus, comes itineris & voti accessit: sacerdos virtute venerabilis, nec ætate maior, nec meritis multo minor. Romanus autem Pontifex reluctantem Wironem episcopum ordinavit: eundemque honorem Plechelmo sancti viri socio impertijt, & multis auctos muneribus in patriam remisit. Wiro autem oblata oportunitate rursus assumens Plechelimum coepiscopum, ex patria per mare Gallicum ad Pipinum ducem peruenit, qui eos cognovit sanctitate sua totam patriam illustrasse, ideoque honorificè suscepit, & locum qui Mons Petri dicitur, rerum cælestium contemplationi idoneum illis attribuit. Et hæc de eo, aut potius de utroque in Wironis vitæ historia leguntur ad octavum diem Maij.

Quo